**Euroopa Parlament**
2024-2029

*Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon*

**2025/2184(INI)**

26.2.2026

# RAPORTI PROJEKT

nõukogu 30. oktoobri 2020. aasta soovituse (mis käsitleb algatust „Töösild – noorte tööhõive tugevdamine“ ja millega asendatakse nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitus noortegarantii loomise kohta) rakendamise kohta (2025/2184(INI))

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

Raportöör: Hristo Petrov

## SISUKORD

**lk**

SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE ..... 3

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK ..... 6

LISA: SISENDI DEKLARATSIOON ..... 11

## SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE

Sellel rakendamisraportil on selge eesmärk: seada noorte tööhõive aktiivne toetamine poliitiliseks prioriteediks, mis on ELi tegevuskava ja liikmesriikide poliitika keskmes. Noortegarantii kujutab endast kindlat poliitilist tahet, lubadust pakkuda igale alla 30aastasele noorele nelja kuu jooksul pärast töötuks jäämist või haridussüsteemist lahkumist head töökohta, jätkuõppe, töökohapõhise õppe või praktika võimalust. See kohustus, mis võeti 2013. aastal ja mida uuendati 2020. aastal, suurendab Euroopa Liidu usaldusväärsust noorte silmis.

Tulemused on käegakatsutavad. Kuigi neid näitajaid ei saa seostada üksnes noortegarantii rakendamisega, on noorte töötus ELis kümne aasta jooksul vähenenud peaaegu kümne protsendipunkti võrra. Noortegarantii kavadest on kasu saanud üle 60 miljoni noore ja selle vahendi tugevdamine on toonud kaasa institutsioonilisi reforme liikmesriikides. Selle poliitika atraktiivsus ulatub ka meie piiridest kaugemale ja naaberriikides, eelkõige Lääne-Balkani riikides, töötatakse noortegarantii kavasid juba välja. Need saavutused ei tohiks siiski varjutada asjaolu, et noorte töötus on endiselt peaaegu kolm korda suurem kui kogu elanikkonna töötus ja langustrend on viimasel kolmel aastal peatunud. Mõnede jaoks on olukord endiselt pakiline.

Mittetöötavate ja mitteõppivate (NEET) noorte osakaal on mitmes liikmesriigis endiselt murettekitav. See nähtus mõjutab tugevamalt naisi, romasid, puuetega noori ja muid haavatavaid rühmi. See näitab, et kõigile sobiv ühtne lähenemisviis on ebapiisav ning noortegarantiid tuleb rakendada sihipäraselt, territoriaalselt ja kaasavalt. Nende noorte tööturule toomine ei ole mitte ainult sotsiaalne kohustus, vaid ka strateegiline vastus tööjõu- ja oskuste nappusele, mis pidurdab meie majandust.

Tulemuslikuks tegutsemiseks on vaja täpselt mõista sihtrühmi. Peamine takistus on üksikasjalike andmete puudumine NEET-noorte profiilide kohta. Asjakohaste lahenduste väljatöötamiseks on oluline NEET-noorte alarühmad ja nende omadused põhjalikult kaardistada. Asjaomased noored tuleb ka kaasata neile mõeldud meetmete kavandamisse. Ükski kaasamispoliitika ei saa olla edukas ilma sellest kasusaajate aktiivse osaluseta.

Tugevdatud noortegarantii rakendamise hindamine toob esile vaieldamatud poliitilised ambitsioonid ja tugeva riikliku isevastutuse, aga ka selle elluviimisel esinenud piirangud. Ei ole olemas ühtset mudelit, vaid on palju mudeleid, mis kajastavad liikmesriikide institutsioonilisi traditsioone ja tööturu tegelikku olukorda. Kui mõned liikmesriigid on integreerinud noortegarantii oma olemasolevatesse süsteemidesse, siis teised on loonud selleks spetsiaalsed mudelid. Mõned on tsentraliseerinud juhtimise riigi tasandil, aga teised on kandnud selle üle kohalikule tasandile. Mõned pooldavad lähenemisviisi „kõigepealt tööhõive“, samas kui teised keskenduvad koolitusele.

Selline mitmekesisus on väärtus. Sellega ei saa siiski õigustada liiga suuri erinevusi noortegarantii rakendamise tulemustes. Otsesed seirenäitajad ELi tasandil näitavad vastandlikku reaalsust. Liiga paljud noored ei saa nelja kuu jooksul pakkumist ja liiga vähesed neist leiavad püsiva töökoha. Samal ajal on jälgimisnäitajad kogutud andmete kvantiteedi ja kvaliteedi mõttes väga puudulikud. Teatavate talituste halduslik või õiguslik suutmatus jagada teavet ja jälgida edusamme on struktuurne takistus, mis tuleb ületada. Seire- ja hindamissüsteemide täiustamine liikmesriikides peab saama poliitiliseks prioriteediks.

Veelgi murettekitavam on see, et enamik NEET-noori, eriti need, kes on tööturust kõige

kaugemal, jäävad noortegarantii kavadest välja. Mitteaktiivsed noored, kes elavad maapiirkondades või marginaliseeritud piirkondades ega ole registreeritud avalikes tööturuasutustes, jäävad institutsiooniliselt radarilt välja. Rakendamise eest vastutavatel ametiasutustel puuduvad sageli inim- ja rahalised ressursid nende rühmadeni jõudmiseks. Seetõttu saavad just need kõige vähem toetust, kes seda kõike rohkem vajavad. Kõnealune olukord on poliitiliselt vastuvõetamatu. Hädasti on vaja tugevdada haldus- ja inimressursse, mis on spetsialiseerunud noorte tööhõive toetamisele vastavalt eesseisvatele väljakutsetele.

Teadlikkus on üldiselt madal. Mitmes liikmesriigis on noortegarantii integreeritud laiematesse, üldisemalt noortele või kogu elanikkonna tööhõivele suunatud kavadesse, nii et see muutub nähtamatuks. Mõned abisaajad isegi ei tea, et nad osalevad noortegarantii kavas. Poliitika, mida ei teata ega mõisteta, kaotab oma tõhususe ja legitiimsuse.

Ennetusest peab saama keskne tugisammas. Noortegarantii ei saa toimida isoleeritud poliitikana, mis sekkub ainult ahela lõpus. Koolist väljalangemise vastu võitlemine, raskustes olevate õpilaste toetamine ja töölesuunamise järgse toetuse pakkumine on olulised, et vältida korduvat tagasilangemist NEET-noore staatusesse. Kestlik kaasamine eeldab pidevat, integreeritud ja järjekindlat lähenemisviisi.

Sama olulise tähtsusega on ka ettevalmistusetapp. Paljud haavatavad noored ei ole kohe valmis tööturule sisenema. Nad vajavad individuaalset juhendamist, psühhosotsiaalset tuge ja põhioskuste koolitust. Enne kui neid NEET-noori saab uuesti ühiskonda integreerida, peab see toetus käsitlema sotsiaalse tõrjutuse juurpõhjuseid. Kõige tõrjutumate noorte aktiivne kaasamine peab saama tugevdatud noortegarantii peamiseks prioriteediks.

Selles kontekstis on informaalses või mitteformaalses keskkonnas omandatud oskuste valideerimine strateegiline hoob. Paljudel noortel on perekonnas, kogukonnas või sotsiaalses keskkonnas omandatud oskused, mida aga ametlikult ei tunnustata. Nende oskuste valideerimine võib kõrvaldada tööhõivetakistused ja edendada kohalikke talente.

Ettevalmistus puudutab ka institutsioone. Avalikel tööturuasutustel ja partnerorganisatsioonidel ei ole sageli kvalifitseeritud töötajaid kõige keerukamate olukordadega tegelemiseks. Siit jõuame noortegarantii laiendamiseni 25–29aastastele, mis on poliitiliselt asjakohane, sest üleminek tööellu on pikem ja ebastabiilsem. Kuid ilma lisavahenditeta nõrgendab see laiendamine jõupingutusi ega paku sellele uuele vanuserühmale piisavat toetust. Tõeliselt individuaalne lähenemisviis nõuab rohkem ressursse. Vastasel juhul läheb teenuste standarditud üldistamine lõppkokkuvõttes kallimaks maksma, kuna selle tõhusus ebavõrdsuse vähendamisel ning NEET-noorte integreerimisel pikas perspektiivis on piiratud.

Hoolikalt tuleb kaaluda esitatud pakkumiste tasakaalustamist. Kuigi tööhõivele omistatud prioriteet on mõistetav, arvestades noorte pakilist rahalist olukorda, ei taga subsideeritud töökohad alati pikaajalist integratsiooni. Seda tõendab sagedane naasmine ebakindlatesse tingimustesse. Kindlamaid ja püsivamaid tulemusi võib anda iga individuaalse profiili jaoks sobivaima pakkumise valimine või hariduse, õpipoisiõppe, praktika ja tööhõive kombinatsioon.

Noortegarantii kava pakkumiste uue kategooriana tuleks kaasata vabatahtliku tegevuse võimalused. Mõne noore jaoks võib vabatahtlik tegevus pakkuda paindlikku raamistikku oskuste arendamiseks, sotsiaalsete sidemete taastamiseks ja tööeluks valmistumiseks. Kuid nende uute võimalustega peab kaasnema täiendav rahastamine, et mitte kahjustada olemasolevaid kavasid.

Pakkumiste kvaliteedi küsimus on endiselt kesksel kohal. Tugevdatud noortegarantii vastavusse viimine Euroopa kvaliteediraamistike ja Euroopa sotsiaalõiguste sambaga ei ole olnud piisav, et abisaajate olukorda päriselt muuta. Avatud koordinatsiooni meetod ELi tasandil võiks võimaldada heade tavade struktureeritud vahetamist ning hindamiskriteeriumide ühtlustamist ja töölesuunamise kvaliteedi rangemat jälgimist.

Noortegarantii edu sõltub ka tugevast partnerlusest ministeeriumide, avalike tööturuasutuste, haridusteenuste osutajate, koolituspakkujate, sotsiaalpartnerite, riiklike noortenõukogude, valitsusväliste organisatsioonide ja kohalike omavalitsuste vahel. Koostööpõhine lähenemisviis võimaldab luua integreeritud tugivõrgustiku ja aitab taastada tööturust kõige kaugemal olevate noorte usaldust.

Samuti tuleb tugevdada koostoimet Euroopa lastegarantiiga, et tagada toetuse järjepidevus 15–18aastaste vanuserühmale ja vältida haavatavuse kinnistumist. Terviklikum lähenemisviis koos muude ELi kaasamisstrateegiatega, nagu romasid käsitlev ELi strateegiline raamistik või ELi võrdõiguslikkuse liidu strateegiad, tugevdaks meetmeid noorte heaks, olenemata nende olukorrast.

Poliitilisi ambitsioone ei ole võimalik saavutada ilma piisavate rahaliste vahenditeta. Otsene seos ESF+ga ja 2021.–2027. aasta mitmeaastases finantsraamistikus ette nähtud 12,5 % eraldis on võimaldanud teha märkimisväärseid edusamme. Aga raskused vahendite kasutamisel mõnes liikmesriigis ja sihtotstarbelise rahastuse kaotamine kavandatavas mitmeaastases finantsraamistikus aastateks 2028–2034 kujutavad endast tõelist ohtu noortegarantii rahastamise kestlikkusele ja tõhususele.

Arvestades endiselt ebaühtlasi rakendamistulemusi ja püsivaid erinevusi liikmesriikide vahel, on vaja poliitilist tõuget, et toetada noorte üleminekut tööturule. Seal, kus noorte töötuse ja NEET-noorte määr ületab ELi keskmist, peab komisjon võtma vastu siduvad otsused. Eesmärk ei ole asjaomaseid liikmesriike karistada, vaid nõuda selgeid paranduskavasid, et suurendada haldussuutlikkust, parandada sihtrühmade, eriti kõige raskemini ligipääsetavate sihtrühmade hõlmatust, töötada välja ambitsioonikad teadlikkuse suurendamise strateegiad, parandada pakkumiste kvaliteeti ja luua usaldusväärsed andmekogumissüsteemid. Lõppeesmärk on parandada ülespoole suunatud sotsiaalset lähenemist Euroopa Liidus ja pakkuda meie noortele praktilisi lahendusi.

Noortegarantiist peab saama see, mis see püüab olla: usutav lubadus tagada kõigi noorte kaasamine, autonoomia ja väärikus.

## EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

**nõukogu 30. oktoobri 2020. aasta soovituse (mis käsitleb algatust „Töösild – noorte tööhõive tugevdamine“ ja millega asendatakse nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitus noortegarantii loomise kohta) rakendamise kohta**
**(2025/2184(INI))**

*Euroopa Parlament*,

– võttes arvesse nõukogu 30. oktoobri 2020. aasta soovitust, mis käsitleb algatust „Töösild – noorte tööhõive tugevdamine“ ja millega asendatakse nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitus noortegarantii loomise kohta[1],

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 145, 147, 149, 165, 288 ja 292,

– võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artikleid 14, 15, 21 ja 31,

– võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast, mille nõukogu, Euroopa Parlament ja komisjon kuulutasid välja ja allkirjastasid 17. novembril 2017, eriti selle 1., 3. ja 4. põhimõtet,

– võttes arvesse nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitust noortegarantii loomise kohta[2],

– võttes arvesse komisjoni 7. oktoobri 2020. aasta teatist „Võrdõiguslikkuse liit: romade võrdõiguslikkust, kaasamist ja osalemist käsitlev ELi strateegiline raamistik“ (COM(2020)0620),

– võttes arvesse nõukogu 14. juuni 2021. aasta soovitust (EL) 2021/1004, millega luuakse Euroopa lastegarantii[3],

– võttes arvesse Euroopa poolaasta raamistikku ja riigipõhiseid soovitusi,

– võttes arvesse tööhõivekomitee seire- ja aruandlusraamistikku noortegarantii jaoks, sealhulgas otseseid seirenäitajaid, jälgimisnäitajaid ja põhisõnumeid, mida kasutatakse noortegarantii rakendamise mitmepoolses järelevalves,

– võttes arvesse Eurostati näitajaid noorte töötuse ning mittetöötavate ja mitteõppivate noorte (NEET-noored) kohta,

– võttes arvesse komisjoni seirearuandeid ja andmete kogumist noortegarantii rakendamise kohta,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. juuni 2021. aasta määrust (EL) 2021/1057, millega luuakse Euroopa Sotsiaalfond+ (ESF+) ja tunnistatakse

[1] ELT C 372, 4.11.2020, lk 1.
[2] ELT C 120, 26.4.2013, lk 1.
[3] ELT L 223, 22.6.2021, lk 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

kehtetuks määrus (EL) nr 1296/2013[4],

– võttes arvesse nõukogu 15. märtsi 2018. aasta soovitust kvaliteetse ja tõhusa õpipoisiõppe Euroopa raamistiku kohta[5],

– võttes arvesse nõukogu 10. märtsi 2014. aasta soovitust praktika kvaliteediraamistiku kohta[6],

– võttes arvesse nõukogu 24. novembri 2020. aasta soovitust jätkusuutlikku konkurentsivõimet, sotsiaalset õiglust ja toimetulekut toetava kutsehariduse kohta[7],

– võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitust mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimise kohta[8],

– võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 24. märtsi 2015. aasta eriaruannet nr 3/2015 „ELi noortegarantii: esimesed sammud on tehtud, kuid ees ootavad rakendamisega seotud riskid“ ja 4. aprilli 2017. aasta eriaruannet nr 5/2017 „Noorte töötus: kas ELi poliitika on midagi muutnud?“,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse 18. detsembri 2025. aasta detsembri Euroopa rakendamishinnangut „The implementation of the reinforced Youth Guarantee – Trends in EU Member States, impact, EU funding and governance“ (Tugevdatud noortegarantii rakendamine – suundumused ELi liikmesriikides, mõju, ELi rahastamine ja juhtimine),

– võttes arvesse oma 8. oktoobri 2020. aasta resolutsiooni noortegarantii kohta[9],

– võttes arvesse kodukorra artiklit 55,

– võttes arvesse kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamust,

– võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit (A10-0000/2026),

A. arvestades, et tugevdatud noortegarantii on liikmesriikide lubadus alla 30aastastele noortele, et neile pakutakse nelja kuu jooksul pärast töötuks jäämist või haridussüsteemist lahkumist head töökohta, jätkuõppe, töökohapõhise õppe või praktika võimalust;

B. arvestades, et tugevdatud noortegarantii rakendamise ning NEET-noorte osakaalu ja noorte töötuse vähendamisel täheldatud tulemuste vahel on raske luua otsest põhjuslikku seost;

***Suundumused noortegarantii rakendamisel***

1. väljendab heameelt ELi tööturgude heade tulemuste ja ajalooliselt madalate töötuse määrade üle; peab siiski kahetsusväärseks, et sellel suundumusel ei ole suuremat mõju

[4] ELT L 231, 30.6.2021, lk 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] ELT C 153, 2.5.2018, lk 1.
[6] ELT C 88, 27.3.2014, lk 1.
[7] ELT C 417, 2.12.2020, lk 1.
[8] ELT C 398, 22.12.2012, lk 1.
[9] ELT C 395, 29.9.2021, lk 101.

noortele, kelle töötuse määr on umbes 15 %, mis on endiselt peaaegu kolm korda kõrgem kui kogu elanikkonna töötus;

2. väljendab heameelt, et mittetöötavate ja mitteõppivate noorte (NEET-noored) määr on ELis alates noortegarantii kasutuselevõtust kahanemas ning langes 2024. aastal 11,1 %-le; märgib siiski, et liikmesriikide vahel on erinevusi, kuna mõned on juba saavutanud 2030. aasta eesmärgi, aga teistes on NEET-noorte arv endiselt murettekitavalt suur;

3. rõhutab, et noortegarantii otsesed seirenäitajad viitavad märkimisväärsetele ja püsivatele probleemidele noortegarantii kavade kasutuselevõtmisel ja rakendamisel; rõhutab eelkõige, et 2024. aastal jäi rohkem kui pool osalejatest (54 %) ettevalmistusetappi kauemaks kui neljaks kuuks ning et ettevalmistusetapist lahkuti positiivselt ja õigeaegselt vähem kui pooltel juhtudel (45,1 %);

4. rõhutab, et jälgimisnäitajad kannatavad mitmes liikmesriigis andmete puudumise ja metoodiliste nõrkuste tõttu;

5. rõhutab, et mõned noored on eriti haavatavas sotsiaalses olukorras ja suuremas töötuse ohus ning neil on struktuursed takistused juurdepääsul koolitusele ja oskuste arendamisele;

6. rõhutab, et noorte tööhõive algatuse integreerimine ESF+i on toonud kaasa kohustuse eraldada 12,5 % ESF+ist meetmetele ja reformidele, millega edendatakse noorte tööhõivet, kutseharidust ja -õpet ning koolist tööle üleminekut liikmesriikides, kus NEET-noorte määr on üle ELi keskmise; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et see noorte tööhõive algatusest pärinev sihtotstarbeliste vahendite määramine ei sisaldu komisjoni ettepanekus mitmeaastase finantsraamistiku 2028–2034 kohta;

***Tugevdatud noortegarantii mõju***

7. tunnistab, et tugevdatud noortegarantii on toiminud liikmesriikides institutsiooniliste reformide ja poliitiliste uuenduste katalüsaatorina ning on ajendanud mõtlema ka noortele suunatud aktiivse tööturupoliitika ümberkorraldamisele;

8. rõhutab, et tugevdatud noortegarantii mõju on selle rakendamise ja tugevdamise konkreetsete elementide osas liikmesriigiti ebaühtlane;

9. peab kahetsusväärseks, et teadlikkus tugevdatud noortegarantii kavadest on endiselt madal noorte seas ja teataval määral ka ametiasutuste seas, kes ei vastuta otseselt kavade või tööhõiveküsimuste eest;

10. märgib, et teavitustegevus on endiselt üks peamisi takistusi tugevdatud noortegarantii rakendamisel; peab kahetsusväärseks, et meetmed on peamiselt passiivsed ja põhinevad üksnes avalikes tööturuasutustes registreeritud NEET-noortel;

11. väljendab muret tugevdatud noortegarantii kavade õigluse pärast, pidades silmas nende suutlikkust jõuda haavatavate ja mitteaktiivsete rühmadeni, eelkõige äärealadel, näiteks roma kogukondadeni;

12. tunneb muret tugevdatud noortegarantii kavades täheldatud suundumuse pärast minna

individuaalsetelt teenustelt üle üldteenustele;

13. märgib, et hoolimata rõhuasetusest kvaliteedikriteeriumide ühtlustamisele ELi raamistikega, on pakkumiste kvaliteet alates tugevdatud noortegarantii kasutuselevõtust väga vähe paranenud;

14. on seisukohal, et tugevdatud noortegarantii ei ole oma eesmärke täielikult saavutanud ja seda tuleb veel parandada, et ületada lõhe selle vahendi eesmärgi ja selle praktilise rakendamise vahel;

***Soovitused***

15. kutsub liikmesriike üles parandama sihipäraselt avalike tööturuasutuste ja muude tugevdatud noortegarantii rakendamise eest vastutavate riiklike üksuste konkreetset haldussuutlikkust;

16. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pakkuma igakülgset toetust NEET-noorte ees seisvate keeruliste takistuste kõrvaldamiseks, et tegeleda sotsiaalse tõrjutuse juurpõhjustega enne NEET-noorte tööhõiveolukorraga tegelemist;

17. rõhutab, et tugevdatud noortegarantii eduka rakendamise tagamiseks on oluline koostööl põhinev lähenemisviis; kutsub liikmesriike üles tugevdama koostööd ministeeriumide, avalike tööturuasutuste, sotsiaalpartnerite, tööturu osaliste, riiklike noortenõukogude ja kodanikuühiskonna vahel kesk- ja kohalikul tasandil, tagamaks, et kõik töötavad NEET-noortele mõeldud teenuste integreeritud võrgustikus;

18. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles lisama tugevdatud noortegarantii kavadesse ennetavate meetmete kogumi, mis keskendub haridussüsteemist varakult lahkumisele, et vältida hilisemat mõju noorte elule;

19. kutsub liikmesriike üles tugevdama kutsehariduse ja -õppe pakkumist ning ajakohastama elukestva õppe süsteeme, eelkõige uurides võimalusi isiklike koolituskontode või koolitusfondide loomiseks kooskõlas riiklike mudelitega;

20. nõuab nii ELi kui ka riiklikul tasandil suuremat koostoimet noortegarantii ja lastegarantii vahendite vahel, eriti selleks, et pakkuda pidevat toetust abivajavatele lastele vanuses 15–18 aastat ja siis, kui nad saavad noorteks täiskasvanuteks; rõhutab, et selle integreeritud lähenemisviisi eesmärk peab olema ennetada hoolitsuse äkilist lõppemist;

21. kutsub liikmesriike üles tugevdama haavatavatele NEET-noortele suunatud teavitusmeetmeid riiklikul ja kohalikul tasandil ning seadma selle rühma aktiveerimise oma tugevdatud noortegarantii rakendamise peamiseks prioriteediks;

22. kutsub liikmesriike üles kooskõlas nõukogu 2012. aasta soovitusega tugevdama oma mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimise süsteeme; julgustab neid süsteeme kohandama, et jõuda haavatavate NEET-noorteni, suurendades valideerimise eest vastutavate isikute suutlikkust või pakkudes erikorda ja tagades samal ajal nende menetluste kvaliteedi;

23. kutsub liikmesriike üles tasakaalustama tugevdatud noortegarantii kavade raames

tehtavaid pakkumisi, pannes rohkem rõhku oskuste arendamisele ja kasutades vähem standardmeetmetena tööhõivet ja subsideeritud töökohti;

24. soovitab luua tugevdatud noortegarantii kavade jaoks viienda tegevussuuna, mis keskenduks vabatahtliku tegevuse võimalustele; rõhutab, et vabatahtlik tegevus võib parandada NEET-noorte oskusi ja tööalast konkurentsivõimet ning toetada haavatavaid noori paindlikumalt;

25. kutsub komisjoni üles käivitama avatud koordinatsiooni meetodi tugevdatud noortegarantii pakkumiste kvaliteedi kohta;

26. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles eraldama järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tugevdatud noortegarantiile piisavad rahalised vahendid, eelkõige säilitades ELi vahendite sihtotstarbe määramise;

27. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tugevdaksid märkimisväärselt oma süsteeme, millega tehakse tugevdatud noortegarantii rakendamise seiret kogutud andmete kvaliteedi ja täielikkuse osas;

28. märgib, et tugevdatud noortegarantii rakendamise tulemused on ebaühtlased ja tuvastatud probleemid on endiselt aktuaalsed; kutsub komisjoni üles võtma seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu otsuseid, mis on suunatud liikmesriikidele, kus noorte töötuse ja NEET-noorte määrad on ELi keskmisest kõrgemad;

°

° °

29. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

## LISA: SISENDI DEKLARATSIOON

Vastavalt kodukorra I lisa artiklile 8 kinnitab raportöör, et kasutas raporti projekti koostamisel oma raportis toimikuga seotud küsimuste kohta sisendmaterjali, mida ta sai järgmistelt huvide esindajatelt, kes kuuluvad kohustuslikku läbipaistvusregistrit käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe[1] kohaldamisalasse, või järgmistelt kolmandate riikide ametiasutuste, sealhulgas nende diplomaatiliste esinduste ja saatkondade esindajatelt:

| **1. Huvide esindajad, kes kuuluvad kohustuslikku läbipaistvusregistrit käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaldamisalasse** |
|---|
| European Youth Forum |
| Youth Guarantee coordinator in Bulgaria |
| Fundación Secretariado Gitano |
| European Commission (DG EMPL) |
| European Commission (DG EAC) |
| European Trade Union Confederation (ETUC) |
| European Training Foundation |
| Business Europe |
| CEDEFOP |
| Youth Guarantee coordinator in Czechia |
| Youth Guarantee coordinator in Romania |
| Eurofound |
| Office of the Youth Guarantee coordinator in France |
| |

Eespool esitatud loetelu koostamise eest vastutab ainuisikuliselt raportöör.

Kui loetelus on märgitud füüsiliste isikute nimi või ametikoht või mõlemad, kinnitab raportöör, et ta on esitanud asjaomastele füüsilistele isikutele Euroopa Parlamendi andmekaitseteate nr 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), milles on kindlaks määratud nende isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatavad tingimused ja sellise töötlemisega seotud õigused.

[1] Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 20. mai 2021. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe kohustusliku läbipaistvusregistri kohta (ELT L 207, 11.6.2021, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).